

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ question- ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי עקובה מדם?										^		
שהיו עוקבין להרוג נפשות.	ר' אלעזר:									!		
ומאי שנא מהאי גיסא ומהאי גיסא דמרחקי, ומאי שנא מציעאי דמקרב?										ז		
בשכם נמי שכיחי רוצחים, דכתיב: (הושע ו') וכחכי איש גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה וגו'	אביי:									!		◇
מאי חבר כהנים?										^		
שהיו מתחברין להרוג נפשות, ככהנים הללו שמתחברין לחלוק תרומות בבית הגרנות.	ר' אלעזר:									!		
ותו ליכא? והא כתיב: (במדבר ל"ה) ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר										ז		◇
הללו קולטות בין לדעת בין שלא לדעת, הללו קולטות, שלא לדעת אינן קולטות.	אביי:									!		◇
וחברון עיר מקלט הוא? והכתיב: (שופטים א') ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה										ז		
פרוודאה, דכתיב: (יהושע כ"א) ואת שדה העיר ואת הצריה נתנו לכלב בן יפנה.	אביי:									!		◇
וקדש עיר מקלט הוא? והכתיב: (יהושע י"ט) וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת [וגו'] וקדש ואדרעי ועין חצור										ז		
ערים הללו, אין עושין אותן לא טירון קטנים ולא כרכים גדולים אלא עירות בינוניות	ותביא:									■	ז	
תרתיה קדש הוא.	רב יוסף:									!		◇
כגון סליקום ואקרא דסליקום.	רב אשי:									■		
ערים הללו, אין עושין אותן לא טירון קטנים ולא כרכים גדולים אלא עירות בינוניות	גופא:									■		◇
ואין מושיבין אותן אלא במקום מים, ואם אין שם מים - מביאין להם מים										■		◇
ואין מושיבין אותן אלא במקום שווקים										■		◇
ואין מושיבין אותן אלא במקום אוכלוסין, נתמעטו אוכלוסיהן - מוסיפין עליהן, נתמעטו דיוריהן - מביאין להם כהנים ליום וישראלים										■		◇
ואין מוכרין בהן לא כלי זיין ולא כלי מצודה, דברי רבי נחמיה	[רבי נחמיה]									◆	■	◇
מתירין	חכמים:									◆	■	◇
שאין פורסין בתוכן מצודות, ואין מפשילין לתוכן חבלים, כדי שלא תהא רגל גואל הדם מצויה שם.	ושוין: [רבי נחמיה וחכמים]									■		◇
מאי קרא? (דברים ד') ונס אל אחת מן הערים האל וחי, עביד ליה מידי דתהוי ליה חיותא.	ר' יצחק:									■		◇
תלמיד שגלה - מגלין רבו עמו, שנאמר: וחי, עביד ליה מידי דתהוי ליה חיותא.	תנא:									■		◇
מכאן שלא ישנה אדם לתלמיד שאינו הגון.	ר' זעירא:									■		
הרב שגלה - מגלין ישיבתו עמו.	ר' יוחנן:									■		
איני?										ז		
מנין לדברי תורה שהן קולטין? שנאמר: (דברים ד') את בצר במדבר וגו', וכתוב בתריה: (דברים ד') וזאת התורה	והא א"ר יוחנן:									■	ז	◇
לא קשיא: הא בעידנא דעסיק בה, הא בעידנא דלא עסיק בה.										!		◇
ואי בעית אימא: מאי קולטין? ממלאך המות.										!		◇
כי הא דרב חסדא הוה יתיב וגריס בבי רב, ולא הוה קא יכול שליחא [דמלאכא דמותא] למיקרב לגביה, דלא הוה שתיק פומיה מגירסא סליק ויתיב אארזא דבי רב, פקע ארזא ושתיק, ויכיל ליה.												○

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ question- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מפני מה זכה ראובן לימנות בהצלה תחלה? מפני שהוא פתח בהצלה תחלה, שנאמר: (בראשית ל"ז) וישמע ראובן ויצילהו מידם.	ר' תנחום בר הנילא:										■	◇
מאי דכתיב: (דברים ד') אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה [שמש]? אמר לו הקב"ה למשה: הורח שמש לרוצחים.	דרש רבי שמלאי:										■	◇
א"ל: הורחת שמש לרוצחים.	איכא דאמרי:										■	◇
מאי דכתיב: (קהלת ה') אוהב כסף לא ישבע כסף ומי אוהב בהמון לא תבואה? אוהב כסף לא ישבע כסף - זה משה רבינו, שהיה יודע שאין שלש ערים שבעבר הירדן קולטות עד שלא נבחרו שלש בארץ כנען, ואמר: מצוה שבאה לידי אקיימנה	דרש רבי סימאי:										■	◇
ומי אוהב בהמון לא תבואה - למי נאה ללמד בהמון? מי שכל תבואה שלו.											■	◇
מאי דכתיב: (תהלים ק"ו) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו? למי נאה למלל גבורות ה'? מי שיכול להשמיע כל תהלתו.	והיינו דא"ר אלעזר:										■	◇
מי אוהב בהמון לו תבואה, כל האוהב בהמון - לו תבואה.	ורבנן, ואיתימא רבה בר מרי:										■	◇
יהבו ביה רבנן עינייהו ברבא בריה דרבה.											○	
כל האוהב ללמוד בהמון - לו תבואה.	רב אשי:										■	
מאי דכתיב: (ירמיהו נ') חרב אל הבדים ונואלו? חרב על צוארי שונאיהם של ת"ח שיושבין ועוסקין בתורה בד בבד ולא עוד, אלא שמשפשין, כתיב הכא: ונואלו, וכתיב התם: (במדבר י"ב) אשר נואלנו, ולא עוד, אלא שחושאין, שנאמר: ואשר חטאנו.	והיינו דא"ר יוסי בר' חנינא										■	
ואיבעית אימא, מהכא: (ישעיהו י"ט) נואלו שרי צוען.											■	
כל האוהב ללמד בהמון - לו תבואה.	רבינא:										■	◇
הרבה תורה למדתי מרבתי, ומחבירי יותר מהם, ומתלמידי יותר מכולן.	והיינו דאמר רבי:										■	◇
מאי דכתיב: (תהלים קכ"ב) עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים? מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה? שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה.	ר' יהושע בן לוי:										■	◇
מאי דכתיב: (תהלים קכ"ב) שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית ה' נלך? אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבש"ע, שמעתי בני אדם שהיו אומרים מתי ימות זקן זה ויבא שלמה בנו ויבנה בית הבחירה ונעלה לרגל, ושמחתי אמר לו הקב"ה: (תהלים פ"ד) כי טוב יום חצריך מאלף, טוב לי יום אחד שאתה עוסק בתורה לפני, מאלף עולות שעתיד שלמה בנך להקריב לפני על גבי המזבח.	וא"ר יהושע בן לוי:										■	◇
ומכוונות להם דרכים וכו'.											■	<
מקלט היה כתוב על פרשת דרכים, כדי שיכיר הרוצח ויפנה לשם.	תניא, ר' אליעזר בן יעקב:										■	◇
מאי קרא? (דברים י"ט) תכין לך הדרך, עשה [לך] הכנה לדרך.	רב כהנא:										■	
פתח לה פתחא להאי פרשתא מהכא: (תהלים כ"ה) טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך - אם לחטאים יורה, ק"ו לצדיקים.	רב תמא בר חנינא:										■	◇
פתח לה פתחא להאי פרשתא מהכא: (שמות כ"א) ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו וגו', (שמואל א' כ"ד) כאשר יאמר משל הקדמוני מרשעים יצא רשע וגו', במה הכתוב מדבר? בשני בני אדם שהרגו את הנפש, אחד הרג בשוגג ואחד הרג במזיד, לזה אין עדים ולזה אין עדים, הקב"ה מזמין לפונדק אחד, זה שהרג במזיד יושב תחת הסולם, וזה שהרג בשוגג יורד בסולם ונפל עליו והרגו, זה שהרג במזיד נהרג, וזה שהרג בשוגג גולה.	ר"ש בן לקיש:										■	◇
מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים - בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו.	רבה בר רב הונא אמר רב הונא, ואמרי לה אמר רב הונא א"ר אלעזר:										■	◇
מן התורה, דכתיב: (במדבר כ"ב) לא תלך עמהם, וכתיב: (במדבר כ"ב) קום לך אתם											■	■
מן הנביאים, דכתיב: (ישעיהו מ"ח) אני ה' אלהיך מלמדך להועיל מדריךך בדרך (זו) תלך											■	■
מן הכתובים, דכתיב: (משלי ג') אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן:											■	■
רוצח שגלה לעיר מקלט, ומצאו גואל הדם והרגו - פטור.	רב הונא:										■	◇
(דברים י"ט) ולו אין משפט מות, בגואל הדם הוא דכתיב.	קסבר: ר"ה]										■	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולו אין משפט מות, ברוצה הכתוב מדבר	מיתבי:									♣	⊕	
אתה אומר: ברוצה, או אינו אלא בגואל הדם?										⊕	♣	
כשהוא אומר: (דברים י"ט) והוא לא שונא לו מתמול שלשום, הוי אומר: ברוצה הכתוב מדבר										♣	⊕	
כי האי תנא	הוא דאמר [ר"ה]									!	⊕	
ולו אין משפט מות, בגואל הדם הכתוב מדבר	דתניא:									♣	!	⊕
אתה אומר: בגואל הדם הכתוב מדבר, או אינו אלא ברוצה?										⊕	♣	!
כשהוא אומר: (דברים י"ט) כי לא שונא הוא לו מתמול שלשום - הרי רוצח אמור, הא מה אני מקיים ולו אין משפט מות? בגואל הדם הכתוב מדבר.										♣	!	
מוסרין לו שני ת"ח, שמא יהרגנו בדרך וידברו אליו	תנן:										♣	⊕
מאי לא דמתרו ביה דאי קטיל בר קטלא הוא											⊕	
לא											!	
וידברו אליו דברים הראוים לו, אומרים לו: אל תנהג בו מנהג שופכי דמים, בשגגה בא מעשה לידו	כדתניא: [רבנן]									♣	!	⊕
הוא מדבר ע"י עצמו, שנאמר: וזה דבר הרוצח	ר"מ:									♣	!	⊕
הרבה שליחות עושה.	אמרו לו: [רבנן]									♣	!	
בשגגה בא מעשה לידו.	אמר מר:										♣	⊕
פשיטא, דאי במזיד בר גלות הוא?											⊕	
אין											!	
בזה הלשון: וזהו שגג ואחזקו מידו מקורו ע"י מקלט, ובידו שולחן ומביאין אותם משם, מי שנתחייב מיתה - הרגוהו, שנאמר: (דברים י"ט) ושלחו זקני עירו ולקחו אותו משם ונתנו אותו ביד גואל הדם ומת, מי שלא נתחייב - פטרוהו, שנאמר: (במדבר ל"ה) והצילו העדה את הרוצח מיד גואל הדם, מי שנתחייב גלות - מחזירין אותו למקומו, שנא': (במדבר ל"ה) והשיבו אותו העדה אל עיר מקלטו אשר לו. וזהו שגג ואחזקו מידו מקורו ע"י מקלט, ובידו שולחן ומביאין אותם משם, מי שנתחייב מיתה - הרגוהו, שנאמר: (דברים י"ט) ושלחו זקני עירו ולקחו אותו משם ונתנו אותו ביד גואל הדם ומת, מי שלא נתחייב - פטרוהו, שנאמר: (במדבר ל"ה) והצילו העדה את הרוצח מיד גואל הדם, מי שנתחייב גלות - מחזירין אותו למקומו, שנא': (במדבר ל"ה) והשיבו אותו העדה אל עיר מקלטו אשר לו.	והא תניא, ר' יוסי בר' יהודה:	♣	!	⊕								
מעצמן הן גולין, כסבורין הן: אחד שוגג ואחד מויד קולטות והן אינן יודעין שבשוגג קולטות, במיד אינן קולטות.	רבי:	♣	!	⊕								⊕
עיר שרובה רוצחים - אינה קולטת, שנאמר: (יהושע כ') ודבר באוני זקני העיר והיא את דבריו, ולא שהושו דבריהם לדבריו.	ר' אלעזר:											♣
עיר שאין בה זקנים אינה קולטת, דבעינן זקני העיר וליכא.	וא"ר אלעזר:											♣
עיר שאין בה זקנים - רבי אמי ור' אסי:	איתמר:											♣
קולטת	[הדר' אמי/ר' אסי]										♣	⊕
אינה קולטת.	[הדר' אמי/ר' אסי]										♣	⊕
למאן דאמר אינה קולטת, בעינן זקני העיר וליכא											♣	
למאן דאמר קולטת, מצוה בעלמא.											♣	
ועיר שאין בה זקנים - ר' אמי ורבי אסי												♣
נעשה בה בן סורר ומורה	[הדר' אמי/ר' אסי]										♣	⊕
אין נעשה בה בן סורר ומורה.	[הדר' אמי/ר' אסי]										♣	⊕
למ"ד אין נעשה בה בן סורר ומורה, בעינן (דברים כ"א) זקני עירו וליכא											♣	

disputants-חולקים-\diamond central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה-\diamond insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-$<$ story-מעשה-O	statement-מימרא-\blacksquare challenge-קושיא-ζ question-שאלה-\wedge answer-תירוץ-$!$ proof-ראיה-\blacksquare
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
למ"ד נעשה בה בן סורר ומורה, מצוה בעלמא.												■	י
ועיר שאין בה זקנים - ר' אמי ור' אסי												■ \diamond	י
מביאה עגלה ערופה	[חד:ר' אמי/ר' אסי]											■ \diamond	י
אינה מביאה עגלה ערופה.	[וחד:ר' אמי/ר' אסי]											■ \diamond	י
למ"ד אינה מביאה עגלה ערופה, בעינן (דברים כ"א) זקני העיר ההיא וליכא												■	י
למאן דאמר מביאה עגלה ערופה, מצוה בעלמא.												■	י
מפני מה נאמרה פרשת רוצחים בלשון עזה, דכתיב: (יהושע כ) וידבר ה' אל יהושע לאמר דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם וגו'? מפני שהן של תורה.	ר חמא בר חנינא:											■ \diamond	י